

Odbor kultury a památkové péče
oddělení památkové péče

STAVYMA spol. s r.o.
IČO: 00544027
Kučovaniny 1551
76502 Otrokovice

datum
15.01.2018

oprávněná úřední osoba
PhDr. Aleš Naňák

číslo jednací
KUZL 3059/2018

spisová značka
KUSP 72922/2017KUL

Rozhodnutí

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor kultury a památkové péče, jako místně a věcně příslušný správní orgán podle ust. § 11 a § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen: „správní řád“) a ust. § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen: „přestupkový zákon“), jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 67 odst. 1 písm. b) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů a jako příslušný orgán státní památkové péče podle ust. § 28 odst. 2 písm. g) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen: „zákon o státní památkové péči“) rozhodl po provedeném správním řízení podle přestupkového zákona ve věci spáchání přestupku dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, takto:

STAVYMA spol. s r.o., IČO: 00544027, Kučovaniny 1551, 76502 Otrokovice, se uznává vinnou z přestupku podle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, kterého se dopustila tím, že ke dni 04.09.2017 jako stavebník zahájila a následně provedla

- výkopové práce spojené se stavební činností (novostavba bytového domu) na pozemku parc. č. st. 2141, st. 2106, st. 2105, 57/1, 1968, 127/1 a 127/2 k.ú. Malenovice u Zlína, okres Zlín, Zlínský kraj,

aniž by předem oznámila záměr stavebních prací na území s archeologickými nálezy Archeologickému ústavu ve smyslu ustanovení § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči,

za což se jí ukládá

1. pokuta ve výši 60 000,- Kč (slovy: šedesáttisíc korun českých)

Uložená pokuta je splatná do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet č. 2786182/0800, variabilní symbol **9010000032**

a

2. podle ust. § 95 odst. 1 přestupkového zákona a v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů a v souladu s ust. § 79 odst. 5 správního řádu, povinnost uhradit **náklady řízení ve výši 1000,- Kč** (slovy: jedentisíc korun českých).

Uložená náhrada nákladů řízení je splatná do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet č. 2786182/0800, variabilní symbol **9020000012**.

Odůvodnění

Dne 17.10.2017 byl Krajskému úřadu Zlínského kraje, odboru kultury a památkové péče (dále jen: „správní orgán“) doručen podnět Archeologického ústavu Akademie věd Brno, v.v.i., IČ: 68081758, se sídlem Čechyňská 363/16, 602 00 Brno (dále též „podatel“), v kterém bylo uvedeno, že dne 11.09.2017 byla v katastrálním území Zlína-Malenovic zachycena nehlášená stavba bytového domu. Dále je v podnětu uvedeno, že zemní práce na většině plochy proběhly v takovém rozsahu, že na ní již nebylo možné provést záchranný archeologický výzkum. Ze zbytku prostoru stavby pak dle podnětu vyplývá, že stavbou bylo poškozeno archeologické dědictví v podstatném rozsahu. Z podnětu je také zřejmé, že stavebník byl na své pochybení (tedy neohlášení stavby Archeologickému ústavu) upozorněn, načež umožnil provedení záchranného archeologického výzkumu na zbývající části plochy (dle podnětu cca 5% původního rozsahu). Záchranný archeologický výzkum na této ploše pak potvrdil přítomnost archeologických situací. V podnětu je dále uvedeno, že podatel požaduje, aby za porušení oznamovací povinnosti byla stavebníku uložena pokuta v odpovídající výši, přičemž podatel předkládá orientační vyčíslení nákladů na archeologický výzkum, pokud by byl proveden v celém rozsahu stavby. Tyto náklady by činily 530 000,-Kč včetně DPH. Podatel uvádí, že výše pokuty by měla být minimálně v této výši, aby naplnila svůj účel. Nadto podatel dodává, že v případě stavebníka se jedná o třetí případ porušení oznamovací povinnosti, a to s odvoláním na blíže nespecifikovanou stavbu v Napajedlích, viz „NZ 34/12, Archiv ÚAPP Brno, v.v.i.“.

Správní orgán opatřením ze dne 30.10.2017 č.j. KUZL 72923/2017 oznámil obviněné společnosti zahájení správního řízení dle ust. § 78 přestupkového zákona a dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči a předvolal zástupce obviněné společnosti podle ust. § 59 správního řádu k ústnímu jednání, které bylo v souladu s ust. § 49 správního řádu nařízeno na den 15.11.2017 v 10:00 hodin a současně uvedl poučení o procesních právech a povinnostech zaručených správním řádem. Opatření bylo obviněné společnosti doručeno 31.10.2017 prostřednictvím datové schránky.

Ústní jednání v rámci přestupkového řízení proběhlo ve stanoveném termínu a zástupce obviněné společnosti pan Dušan Machů, jednatel, se k němu řádně dostavil. Na vyžádání předložil doklad totožnosti, následně byl poučen o svých právech. Dále do protokolu, který byl při jednání sepsán, zástupce obviněné společnosti uvedl, že co se týká ohlašovací povinnosti na stavbě BD Malenovice, tak předpokládal, že archeologický průzkum není potřeba, protože v místě stavby byly po roce cca 1995 postaveny prodejní objekty, kdy před jejich realizací měl být proveden arch. průzkum, proto to nebylo hlášeno. Dále zástupce obviněné společnosti uvedl, že tento postup nebyl veden úmyslně, což má dokazovat to, že v okamžiku, kdy byl zástupce obviněné společnosti kontaktován pracovníkem archeologického ústavu, byla tomuto poskytnuta plocha pro provedení průzkumu, přičemž zástupce obviněné společnosti nesouhlasil s tím, že by se mělo jednat o 5% z celé výměry. K tomu, že by měla obviněná společnost v minulosti obdobně pochybit v Napajedlích, zástupce obviněné společnosti uvedl, že jím zastupovaná stavební společnost prováděla výstavbu BD Proluka Napajedla pro „Družstvo Proluka“, což znamená, že oznamovací povinnost byla na jednateli „Družstva Proluka“. Až v průběhu stavby byly dotčené nemovitosti převedeny na obviněnou společnost, to už však oznamovací povinnost nebylo možné splnit. Při ústním jednání byl po vzájemné dohodě se zástupcem obviněné společnosti dohodnut termín obhlídky na místě samém – 23.11.2017 v 10:00 hod.

Dne 23.11.2017 provedl správní orgán obhlídku na místě samém za účasti zástupce obviněné společnosti p. Dušana Machů. Při ní byl správním orgánem ověřen rozsah výkopových prací: na dotčeném pozemku probíhá stavba bytového domu. Na části pozemků již došlo k vyždění konstrukcí a k položení stropní vrstvy. Zástupce obviněné společnosti umožnil správnímu orgánu přístup na pozemky a projevil součinnost při ohledání místa. Zástupce předložil stavební deník, z něhož je zřejmé, že stavba byla zahájena ke dni 04.09.2017. Zástupce obviněné společnosti dále předložil rozhodnutí o stavebním povolení k řešené stavbě (č.j. MMZL 169848/2017 ze dne 13.11.2014), dále rozhodnutí o prodloužení platnosti stavebního povolení (č.j. MMZL 159219/2016 ze dne 20.12.2016), dále koncept dohody o provedení záchranného archeologického výzkumu, mailovou komunikaci ohledně této dohody (komunikace ze dne 21.09.2017), dále 5 kusů barevných fotografií formátu A4, kdy 3 snímky zachycují plochu stavby před započítáním stavebních prací, 2 snímky dokumentují probíhající výkopové a stavební práce. Zástupce obviněné společnosti do protokolu uvedl, že k průběhu jednání a k předloženým podkladům nemá dalších připomínek.

Dne 20.12.2017 proběhlo seznámení se zástupce obviněné společnosti se spisem před vydáním rozhodnutí ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Pan Dušan Machů se po seznámení s obsahem spisu do protokolu vyjádřil tak, že s ním „souhlasí“.

Po provedeném dokazování přistoupil správní orgán k hodnocení podkladů dle ust. § 50 odst. 4 správního řádu. Správní orgán považuje na základě výše uvedených podkladů za prokázané, že při realizaci výkopových prací souvisejících se stavbou domu na pozemcích parc. č. st. 2141, st. 2106, st. 2105, 57/1, 1968, 127/1 a 127/2 k.ú. Malenovice u Zlína obviněná společnost spáchala přestupek uvedený ve výrokové části tohoto rozhodnutí, to je - nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, neboť jako stavebník provedla výkopové práce, aniž by záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy již od doby přípravy stavby oznámila Archeologickému ústavu Akademie věd. Dle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoby, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů. Přitom archeologickým nálezem se, ve smyslu ust. § 23 odst. 1 téhož zákona, rozumí věc (soubor věcí), která je dokladem nebo pozůstatkem života člověka a jeho činnosti od počátku jeho vývoje do novověku a zachovala se zpravidla pod zemí. V dané souvislosti je třeba uvést také Úmluvu o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidované) publikované pod č. 99/2000 Sb.m.s. (dále jen: „Úmluva“), která je v souvislosti s ustanovením čl. 10 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky, v platném znění, součástí právního řádu České republiky na úseku ochrany archeologického dědictví a v souladu se kterou jsou příslušné správní orgány povinny dle ust. § 2 odst. 1 správního řádu postupovat. Cílem Úmluvy je podle jejího čl. 1 odst. 1 ochraňovat archeologické dědictví jako zdroj evropské kolektivní paměti a jako nástroj historického a vědeckého studia. Za tím účelem se dle odst. 2 téhož článku za součásti archeologického dědictví považují veškeré pozůstatky a objekty a jakékoli jiné stopy po lidstvu z minulých období, jejichž uchování a studium umožňuje vysledovat vývoj historie lidstva a jeho vztah k přirozenému prostředí, o nichž jsou hlavními zdroji informací vykopávky nebo objevy a další metody výzkumu lidstva, které jsou situovány na jakémkoli místě, které spadají pod jurisdikci Stran. Podle odst. 3 téhož článku se do archeologického dědictví zahrnují stavby, konstrukce, skupiny budov, zastavěná území, movité objekty, památky dalšího druhu a také jejich související prostředí nacházející se jak na souši, tak pod vodou. Podle č. 3 Úmluvy se Česká republika mj. zavázala za účelem zachování archeologického dědictví uplatňovat procedury k povolování vykopávek a dalších archeologických činností a k doзору nad nimi tak, aby se zabránilo odstraňování součástí archeologického dědictví. Je nepochybné, že stavební práce nebyly ze strany obviněné společnosti Archeologickému ústavu oznámeny. Základní účel ustanovení 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, kterým je zabezpečit, aby mohl Archeologický ústav, popř. oprávněná organizace, v časovém předstihu uplatnit požadavky na záchranu a vědeckou dokumentaci případných archeologických nálezů, tak již evidentně nemohl být plně v důsledku protiprávního jednání obviněné společnosti naplněn. Z věcného hlediska je třeba uvést, že šlo o zásah nejen neohlášený, ale zejména provedený v místech archeologicky citlivých, neboť stavba se nachází v prostoru středověkého jádra obce Malenovic, které je záchrannými archeologickými výzkumy pravidelně zkoumáno od roku 2001. Dosavadní výzkumy prokázaly, že lokalita zde byla osídlena již od doby kamenné.

Správní orgán dospěl k závěru, že jsou zde dány předpoklady k uložení pokuty za přestupek, neboť ze všech uvedených skutečností vyplývá, že není sporu o tom, že stavební činnost nebyla Archeologickému ústavu v době přípravy stavby oznámena. Tím, že obviněná společnost zahájila práce, již nemohla splnit oznamovací povinnost vůči Archeologickému ústavu dle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a naplnila tak skutkovou podstatu přestupku dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči a je tak naplněno i ust. § 5 přestupkového zákona – přestupkem je společensky škodlivý protiprávní jev, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, přičemž se jedná o přestupek, jehož pachatelem je právnická osoba ve smyslu ust. § 20 přestupkového zákona.

Správní orgán se zabýval důvody pro zánik odpovědnosti za přestupek ve smyslu ust. § 29 přestupkového zákona, a dospěl k názoru, že žádný z těchto důvodů nebyl naplněn. Promlčecí doba (3 roky od spáchání přestupku) neuplynula a nedošlo k zániku právnické osoby jako pachatele. Dle správního orgánu není důvodu pro zproštění odpovědnosti právnické osoby za přestupek ve smyslu ust. § 21 přestupkového zákona.

Správní orgán dále zvážil kritéria pro výměru správního trestu (§ 37 přestupkového zákona). Správní orgán tedy vycházel z povahy a závažnosti přestupku. Jak je již uvedeno výše, základním účelem

ustanovení § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, je zabezpečit, aby mohl Archeologický ústav, popř. oprávněná organizace, v časovém předstihu uplatnit požadavky na záchranu a vědeckou dokumentaci případných archeologických nálezů. Tyto nálezy pak mohou významným způsobem přispět k poznání historie dotčeného místa, dějin lidstva obecně i ve vazbě na konkrétní osídlení lokality. Tento veřejný zájem nebyl (vlivem nesplnění oznamovací povinnosti) naplněn. Způsobem spáchání přestupku tedy bylo nesplnění oznamovací povinnosti, což znamená pasivní přístup pachatele k zákonem stanovenému úkonu a přestupek jednorázový. Jak je zřejmé z konstatování zástupce obviněné společnosti, významnou okolností zde bylo to, že jak zástupce obviněné společnosti v rámci ústního jednání dne 15.11.2017 do protokolu uvedl, oznamovací povinnost nebyla splněna, protože v místě stavby byly po roce cca 1995 postaveny prodejní objekty, kdy před jejich realizací měl být proveden arch. průzkum. Správní orgán toto tvrzení zástupce obviněné společnosti prověřil a zjistil, že dotčena plocha byla v minulosti skutečně zastavěna mimo jiné prodejními objekty na betonových podkladních blocích. To je možno dohledat v dostupných mapových podkladech (NÁRODNÍ ARCHIV LETECKÝCH MĚŘICKÝCH SNÍMKŮ, ortofotomapy z let 1998 – 2016, dostupné na http://lms.cuzk.cz/lms/lms_prehl_05.html#), přičemž před rokem 2012 došlo k demolici tam stojících objektů. Informace zástupce obviněné společnosti tedy byly pravdivé, ovšem tyto skutečnosti jej nezabavují a nezbavily povinnosti hlásit zamýšlené výkopové práce spojené se stavební činností Archeologickému ústavu AVČR tak, jak je to stanoveno v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči. Důvodem pro zproštění odpovědnosti za porušení této povinnosti předchází zásahy do lokality s archeologickými nálezy nejsou (Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem 59 Ca 59/2002 – 35 ze dne 24. 9. 2002), ovšem tuto skutečnost lze označit za polehčující okolnost.

Správní orgán se zabýval dalšími polehčujícími okolnostmi v rámci řešeného přestupku. Polehčující okolností je jak již uvedená skutečnost, že dotčené pozemky již v nedávné minulosti byly zasaženy stavební činností, tak i to, že obviněná společnost okamžitě po upozornění na svou protiprávní činnost aktivně vyvinula úsilí k tomu, aby zmírnila potenciální škody, které nesplněním oznamovací povinnosti mohly vzniknout. V praxi to znamená, že umožnila alespoň dodatečný archeologický průzkum na řešených parcelách v těch místech, kde to za dané situace bylo možné. Jako další polehčující okolnost vyhodnotil správní orgán to, že po zahájení řízení obviněná společnost skrze svého zástupce vždy spolupracovala, žádný z úkonů v řízení záměrně nezdržovala a snažila se poskytnout maximální součinnost ke zjištění skutečností rozhodných pro zjištění stavu věci.

Správní orgán se dále zabýval tím, že dle podatele došlo ze strany pachatele k opakovanému spáchání přestupku. K tomu je potřeba říci, že podatel toto své tvrzení uvádí pouze obecně a bez důkazů, že šlo o porušení právních předpisů právě dotčenou právnickou osobou. Správní orgán s obviněnou společností dosud žádné sankční řízení nevedl a vysvětlení, které k popsání tvrzení podatele uvedl zástupce obviněné společnosti do protokolu dne 15.11.2017, považuje správní orgán za věrohodné.

Za přitěžující okolnost, která měla dopad na stanovení výše sankce, pak správní orgán vyhodnotil to, že při následném archeologickém průzkumu došlo k pozitivnímu odhalení archeologických situací a důvodnému předpokladu, že další archeologické situace byly proběhlou stavební činností poškozeny. Tak došlo k takovému následku, kterému má právě oznamovací povinnost stanovená ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči zabránit.

Správní orgán se dále zabýval rozporem mezi tvrzením podatele a obviněné společnosti co do rozsahu prozkoumané plochy stavby. Z předložených podkladů pro řízení je zřejmé, že v konceptu dohody o provedení záchranného archeologického výzkumu (ten byl do řízení předložen při obhlídce na místě samém) se mluví o rozsahu 5% plochy pozemku pro výzkum, což obviněná společnost při podpisu uvedené dohody nezpochybnila a akceptovala tento rozsah. Ke zpochybnění došlo až při ústním jednání po zahájení řízení a při předložení fotografií stavby, ty ovšem bez řádné a průkazné datace nelze vzít jako průkazný podklad. Nezbyvá tedy, než určení rozsahu ze strany archeologické obce akceptovat, ovšem s vědomím že vymezení rozsahu možných prozkoumaných pozemků (dle archeologů 5% plochy, dle obviněné společnosti více) není zásadním podkladem či argumentem v otázce spáchání či nespáchání řešeného přestupku.

Přestupek dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, spočívající v nesplnění oznamovací povinnosti dle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, lze dle správního orgánu považovat u obviněné společnosti za prokázaný. Dle ustanovení § 35 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči krajský úřad může uložit pokutu do výše **4.000.000 Kč** právnické osobě, která se dopustí přestupku tím, že nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Vzhledem k výše uvedenému, po posouzení rozhodných skutečností a podkladů shromážděných v průběhu správního řízení, uložil správní orgán u obviněné společnosti pokutu ve spodní hranici zákonné sazby stanovené dle ust. § 35 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči. Na základě předložených důkazních materiálů dospěl správní orgán k závěru, že pokuta ve výši 60 000,-Kč pro obviněnou společnost je přiměřená a v souladu s uvedenými okolnostmi, a to i s ohledem na povahu její činnosti (stavební firma, s níž je přestupek projednáván poprvé a sankce by měla mít preventivní charakter). Správní orgán má za to, že pokuta ve stanovené výši splní preventivní funkci – to znamená, že bude směřovat k tomu, aby ze strany obviněné společnosti nedocházelo k opakování protiprávního jednání a tedy porušování zákona o státní památkové péči v předmětné věci. Správní orgán se tedy nepřiklonil k návrhu podatele, aby výše pokuty odpovídala výši hypotetických nákladů na provedení záchranného archeologického výzkumu, pokud by proběhl v celém rozsahu, neboť sankce v této výši by nezohlednila všechny výše popsání okolnosti. Dle správního orgánu by taková výše pokuty byla oprávněná, pokud by se prokázalo, že pachatel nesplnil svou oznamovací povinnost záměrně s úmyslem vyhnout se realizaci průzkumu a poškodit zájmy památkové péče, nebo záměrně bránil dodatečnému archeologickému průzkumu a neposkytl součinnost správnímu orgánu při řízení. K tomuto nedošlo a správní orgán tedy opakovaně uvádí, že považuje výši uložené sankce za přiměřenou.

Jelikož obviněná společnost byla shledána vinnou, byla jí podle ust. § 95 odst. 1 přestupkového zákona a v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000,- Kč, protože obviněná společnost vyvolala řízení porušením své povinnosti stanovené v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči. Obviněná společnost o snížení paušální částky ve smyslu ust. § 79 odst. 5 správního řádu nepožádala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí mohou podat účastníci řízení dle ust. § 83 odst. 1 správního řádu odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení, a to k Ministerstvu kultury ČR s uvedením rozsahu, v jakém je rozhodnutí napadáno, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Odvolání se podává u Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru kultury a památkové péče, s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník řízení dostal jeden stejnopisů. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřijímatelné.

PhDr. Romana Habartová

(otisk úředního razítka)

Vedoucí odboru kultury a památkové péče

(dokument opatřen elektronickým podpisem)